

Majo.

nomine à Majo urbedula Episcopali quæ Mageo in Provinciali Romano dicta, facta; sed sedes illa Episcopalis Metropoli Toamensi jam adnectitur, & vicini respiciunt Episcopum de Killaley in Baronia Tir-auley.

Killaley
Episcopa-
tus.

Lib.4.c.4

In Majo, nisi me fallo, Colmanus Hiberniæ Episcopus, qui ut habet Beda, viris circiter triginta de gente Anglorum Monachicæ conversationis studiis imbutis, quos in Hiberniam abduxit, monasterium construxit. Sed audi-

Bedam. Colmanus invenit locum in Hibernia insula aptum Monasterio construendo, qui lingua Scotorum Magio nominatur. Emitque partem ejus non granadem ad construendum ibi monasterium à Comite, ad cuius possessionem pertinebat, ea conditione addita, ut pro ipso etiam, qui eis locum commodaret, consistentes ibi monachi, Domino preces offerrent. Et constructo statim monasterio, juvante etiam Comite & vicinis omnibus, Anglos ibidem collocavit, relictis in insula Bovind Scotis. Quod videlicet Monasterium usque hodie ab Anglis tenetur incolis: ipsum namque est quod nunc grande de modico effectum. In Mago consuete vocatur. Et conversis jamdudum ad meliora instituta omnibus, egregium examen continet Monachorum, qui de provincia Anglorum ibidem collecti, ad exemplum venerabilium patrum sub regula & abbate canonico in magna continentia & sinceritate proprio labore manuum vivunt. Circa annum M C x v, hoc denuo restauratum erat monasterium, Regisque Ioannis temporibus floruit, qui Diplomate suo prædia plura illi confirmavit. Nec aliis sane qui memoria dignus occurrit locus, nisi Logh-Mesk lacus satis amplius & piscofus, in cuius insululis duabus sunt propugnacula tuta, quæ ad familiam de Burgo sive Burk spectarunt. Incolis autem quam oppidis est celebrior, qui aut Hibernicæ sunt originis, ut O Mailies, Iories, Macradus, aut Scoticæ ex Hebridibus insulis, & è tribu Donelli, unde Clan-Donelles vocitantur omnes Galloglasi, & quasi triarii mercenarii qui securibus utrinque acutis depugnant, lorica anulatis armati; olim à seditionis huc evocati, & agris donati, aut Anglicæ ut Burki illi sive de Burgo, Iordanii à Iordanio de Excestria orti, Nangli de Castlough, Prenderges de Clan-Moris. Sed longe potentissimi sunt illi de Burgo, qui Guilielmo fratre juniore Walteri de Burgo Comitis Ultonia quodammodo originem & gloriam, debent. Ille gloria militari affluens, in Scotiam captivus abductus, & uxore obside relicta, suis restitutus Conachtiam, è qua (ipso absente) Angli omnes à Phelim O Conor erant expulsi, fortitudine sua recuperavit, Plelimo O Conor, Mac-Dermond, Tego O Kelly in prælio cæsis, & ipse tandem à Cormaco Mac-Dermond in vindictam occisus. Ejus è filio Edmundo cognomine Albanach (quia in Scotia natus) nepos Thomas, cum locupletissimam familiæ suæ hæreditatem per scemellam ad Leonellum Clarentiæ Ducem translatam videret, ægerri-

Logh-
Mesk.Gallo-
glasse.

Mac Wil-
liam, qui
etiam
Mac Wil-
liam
Eughter.

me tulit, contractisque perditorum copiis (qui nunquam in Hibernia ut etiam alibi defuturi) patrimonium Comitum Ultoniæ in hoc Comitatu vi & injuria occupavit, & ex avi illius nomine, cuius gloria & gratia tunc recens, se

Mac-William, id est, Filium Guilielmi dixit. Posterior sub eo nomine tyrannidem hac in parte invaserunt, in se mutuis subinde cladibus, & misellum populum rapinis & expilationibus longo tempore fævientes: adeo ut vix ullam villam non eversam atque extersam reliquerint. Hanc violentam potentiam Richardus Bingham Conachtia Präfectus vir acer & feroci provincia dignus minime perferendam censuit.

Viderat enim ille pro prudentia inter primarias esse rebellionum, barbariae, & foedæ paupertatis in Hibernia causas, & populum à Principis obsequio ita abstrahere, ut non alium Principem quam suos Dynastas agnoscat. Itaque ut Regiam potestatem quantum poterat confirmaret, & grassantem hanc tyrannidem istius Mac-William & aliorum labefactaret, omnes animi & ingenii nervos sedulo intendit, & quanquam multis subinde criminationibus & apud Reginam, & Proregem impetratus, propositum urgebat. Contra qui è familia de Burgo & eorum clientela sistere se juri recusarunt, arma sumperunt, allectis in eorum societatem tribubus Clan-donellorum, Ioiorum, & aliis qui sibi & suæ potentia timuerunt quos Bingham Präfectus facile dissipavit & castellis expugnat, in sylvas & latibula conjectit, donec Prorex supplicantes miseratus missis literis ut in pacem reciperentur jussit. At illi qui pacem bello turbarant, bellum pacis dulcedine deponere nescii, quamprimum relevati & à morte quasi revocati, arma resumperunt, prædas passim egerunt, & omnia tumultibus permiscerunt, clamitantes se velle suum Mac-Wiliam sibi erigere, vel ex Hispania accersere, se nolle Vicecomitem admittere, aut legibus subjici, Insulanosque Scotos ex Hebridibus, latefundis promissis in subsidium clam evocarunt. Quam exultantem eorum insolentiam ut Präfectus coerceret, Prorex imperavit. Illeque statim cum omnes æquas conditiones oblatas respuerent, contractis copiis per saltus & sylvas adeo acriter exagitavit, ut post 6, vel 7, septimanas fame gravissime afficti se demississime submiserint. Quo ipso tempore auxiliares illi Scotti advenierunt, & per avia & invia aditum in Comitatum Majo latenter indagantes, sed continuis itineribus Präfectus noctu & interdiu insistens ita observavit, ut demum ad Ardary interceperit; eosque aggressus fortiter proligavit cæsis & fluvius Moine haustis tribus plus minus millibus. Clara hæc victoria in præfens & in futurum usui, rebellione cum titulo Mac-William, extincta, Donello Coran, & Alexandro Carrogh filiis Iacobi Mac-Conell, & insula-

Cuttins,
Coyne Li-
verey, &c.
Rebellio-
num in
Hibernia
causa.

Richardus
Bingham.